

HARDZINA (1) *sb f*

D pl hardzin(o)m.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Człowiek hardy, zarozumiały, pewny siebie, pyszałek; tu: pogard.: wy zá krzywdą swoią ábo brátá fwego/ Iáchawłzy do Troiey mściliłcie sie tego. A máiąc spráwiedliwą teżełcie wygráli/ Y dełpekt fwoy hárdzinom znáczniełcie oddáli. *PaprPan Ff4.*

Cf **HARDY**

KN